

творната чувствителност са нарича *сентименталност*. —

По-главныѣ фигури, въ които най-често са изразяватъ силны движениѣ на душата сѣ: *повторка, замълчаваніе, поправка и обращение*.

1) *Повторката* показва, че душата поразена отъ какъвъ-годѣ предмѣтъ, занята е отъ нѣкоя мисль, и за туй писательтъ неволно повтаря едно и туй нѣщо; примѣръ: «*Паднѣ, паднѣ Вавилонѣ и спчкытъ неговы идолы, и спчкытъ му рѣкотворенія.*» Еще: «*Ерусалиме, Еруселиме, който си избилъ пророцытъ!* Тукъ сѣ повторены само едны думы, но въ рѣчта може да са повтори и цѣла картина примѣръ у пророка Еремія Гл. X. ст. 30:

Мечъ на Халдеекъ, глаголетъ Господь и на жители Вавилонскіа, и на князи, и на мъдрыа егв; мечъ на окопани егв и въи блдстѣ; мечъ на сианыа егв, и ослабѣхтѣ... мечъ на сѣкровища егв, и расхитатсѣ; мечъ на воды егв, и постыдѣтсѣ.

Или въ драмата на В. Друмева: *Иванко, убилъѣтъ на Ясеня*, дѣто Ясень говоря, като гледа брата си Петра: «*Братѣ ми, въ жылытъ на когото тече истата кръвь, както и въ мойтъ; братѣ ми, който си е проливалъ кръвта за свободата на милото ни отечество; братѣ ми, когото вѣрвахъ да обича народа по-вече отъ колкото самъ азъ... и този ми братѣ да выка сега най-лошытъ неприѣтели на царството ни, выка Гърцытъ да дойдѣтъ съ войска въ България да му помагатъ!*»

2) *Замълчаваньето* е такъвъзи обратъ на рѣчта, въ който писательтъ, отъ силно вълнуванье на чувствата, не сварва да опрѣдѣли прѣходѣтъ отъ една мисль къмъ друга, и за туй не доизрича фразытъ си; на пр. у Давида псал. 6: